

ХРИСТО СМИРНЕНСКИ НИЙ

chitanka.info

*Ний всички сме деца на майката земя,
но чужда е за нас кърмящата ѝ гръд,
и в шеметния кръг на земния си път,
жадувайки лъчи, угасваме в тъма —
ний, бедните деца на майката земя.*

*Край нас се вие бич, над нас тежи хомот
и робския закон на жълтия метал;
ний раснем в нищета, ний гаснем сред печал
и ръсим в своя друм сълзи и кървав пот —
ний, бледи смъртници — родени за живот.*

*А ний сме океан от огнени вълни,
величествен керван към светли висоти;
Чрез нашите сърца вселената тупти,
живота се крепи на раменете ни,
но ний сме океан от стенещи вълни.*

*На земните блага всевечни сме творци,
а нужда ни души до хладната си гръд.
Под черните крила на дебнещата смърт
привеждаме чела със трънени венци —
ний, вечните творци, ний морните борци.*

*Но иде ден на съд! Над майката земя
надвисва ураган и в громкия му зов
преплитат се ведно омраза и любов,
а майката земя възсепва се сама,
потъпкала греха, отърсила срама.*

*Защото в боен ред сред робската тъма
възбунени вълни издигат се със рев,
защото накипя свещеният ни гнев
и неговият вик стозвучно загърмя:
«И ние сме деца на майката земя!»*
«Червен смях», 26 юни 1920

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.